

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

10.12.2020

Справа № 908/592/19

м.Запоріжжя Запорізької області

Суддя Юлдашев Олексій Олексійович, розглянувши матеріали господарської справи за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю фірма “Дельта Бут” (вул. Електрозаводська, 3, офіс 616, м. Запоріжжя, 69096, код ЄДРПОУ 19286039) в особі ліквідатора, арбітражного керуючого Верещагіна М.В. (а/с 7, м. Запоріжжя, 69019) до відповідача – Акціонерного товариства “Миколаївобленерго” (вул. Громадянська, 40, м. Миколаїв, 54017, ЄДРПОУ 23399393) про стягнення 163 593,26 грн

в межах справи № 908/592/19

про банкрутство - Товариства з обмеженою відповідальністю фірма “Дельта Бут” (вул. Електрозаводська, 3, офіс 616, м. Запоріжжя, 69096, код ЄДРПОУ 19286039)

Кредитори:

- 1/ Товариство з обмеженою відповідальністю “Дніпробудпостач” (вул. Каховська. 36, к. 4, м. Запоріжжя, 69096)
- 2/ Товариство з обмеженою відповідальністю “Завод “Дніпровська хвиля” (вул. Каховська. 36, к. 4, м. Запоріжжя, 69096)
- 3/ Фізична особа – Косцюв’ят Тарас Борисович (вул. 8 Березня, 37, кв. 20, м. Ужгород, Закарпатська, область, 88000)
- 4/ Юридична особа (нерезидент) зареєстрована відповідно до законодавства Британських Віргінських островів, ВАНДЕЛАК МЕНЕДЖМЕНТ, ЛТД, в особі Кириченка Ігоря Вячеславовича (вул. Незалежної України, 2А, кв. 46, м. Запоріжжя, 69006)
- 5/ Товариство з обмеженою відповідальністю “Краматорський шифер” (вул. Привокзальна, 2А, м. Краматорськ, Донецька область, 84300)
- 6/ Юридична особа (нерезидент) зареєстрована відповідно до законодавства ОАЕ, Ogiop Golden General Traiding, LLC, в особі Кириченка Ігоря Вячеславовича (вул. Незалежної України, 2А, кв. 46, м. Запоріжжя, 69006)
- 7/ Публічне акціонерне товариство Акціонерний банк “Укргазбанк” (вул. Незалежної України, 39, м. Запоріжжя, 69001)
- 8/ Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Запорізькій області (вул. Сєдова, 12, м. Запоріжжя, 69600)

Представники сторін:

Від позивача – Верещагін М.В., посв. №1932 від 20.12.18.

Від відповідача – не з'явився

УСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю фірма "Дельта Буг" в особі ліквідатора, арбітражного керуючого Верещагіна М.В. звернулось до Господарського суду Запорізької області з позовною заявою від 05.11.2020 до Акціонерного товариства "Миколаївобленерго" про стягнення 163 593,26 грн.

Відповідно до витягу з протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями від 05.11.2020 позовну заяву передано для розгляду судді Юлдашеву О.О.

Ухвалою суду від 11.11.2020 прийнято позовну заяву до розгляду та відкрито провадження у справі, визначено здійснення розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження, призначено розгляд справи по суті на 01.12.2020 о 10-00.

Ухвалою від 01.12.2020 відкладено судові засідання на 10.12.2020 о 10-00.

08.12.2020 від відповідача надійшов відзив на позову заяву. Відповідач зазначає, що заборгованість перед позивачем за передплачену активну електричну енергію становить 161 248,51 грн.

Відповідно до ст. 222 Господарського процесуального кодексу України здійснювалося повне фіксування судового засідання з допомогою звукозаписувального технічного засобу.

Запис розгляду судової справи здійснюється за допомогою технічних засобів, а саме: комплексу «Акорд».

В судовому засіданні 10.12.2020 судом, в порядку ст. 240 Господарського процесуального кодексу України проголошено вступну та резолютивну частини рішення, судом оголошено, що повний текст рішення буде складено протягом 10 днів.

Представник відповідача у судові засідання не з'явився про що, повідомлений своєчасно таналегним чином.

Натомість, 09.12.2020 електронною поштою до суду надійшло клопотання відповідача про розгляд справи без участі представника.

Заслухавши доводи представника позивача, оцінивши надані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом, суд установив наступне.

За приписами ст. 7 Кодексу України з процедур банкрутства спори, стороною в яких є боржник, розглядаються господарським судом за правилами, передбаченими Господарським процесуальним кодексом України, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Господарський суд, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство, в межах цієї справи вирішує всі майнові спори, стороною в яких є боржник; спори з позовними вимогами до боржника та щодо його майна; спори про визнання недійсними результатів аукціону; спори про визнання недійсними будь-яких правочинів, укладених боржником; спори про повернення (витребування) майна боржника або відшкодування його вартості відповідно; спори про стягнення заробітної плати; спори про поновлення на роботі посадових та службових осіб боржника; спори щодо інших вимог до боржника.

Склад учасників розгляду спору визначається відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

Господарський суд розглядає спори, стороною в яких є боржник, за правилами, визначеними Господарським процесуальним кодексом України. За результатами розгляду спору суд ухвалює рішення.

15.08.2007 року між Відкритим акціонерним товариством Енергопостачальна компанія «Миколаївобленерго» (АТ «Миколаївобленерго», далі - Постачальник) та Товариством з обмеженою відповідальністю фірма «Дельта Буг» (далі - Споживач) було укладено Договір про постачання електричної енергії №44/6109 (Далі - Договір про постачання електричної енергії).

Згідно до умов Розділу 1 Договору про постачання електричної енергії, Постачальник продає електричну енергію Споживачу для забезпечення потреб електроустановок Споживача з приєднаною потужністю 900 кВт, а Споживач оплачує Постачальнику вартість використаної (купленої) електричної енергії та здійснює інші платежі згідно з умовами цього Договору.

За умовами п. 2.3.3. Договору про постачання електричної енергії, Споживач зобов'язався оплачувати Постачальнику вартість електричної енергії, а також здійснювати інші платежі згідно з умовами цього Договору та додатків №10 «Порядок розрахунків» та №4 «Графік зняття показів засобів обліку електричної енергії».

Відповідно до умов п. 9.4. Договору, цей Договір набирає чинності з дня його підписання і укладається на строк до 31.12.2007 року, а в частині розрахунків до повного їх завершення. Договір вважається продовженим на наступний календарний рік, якщо за місяць до закінчення терміну дії Договору жодною із сторін не буде заявлено про припинення його дії або перегляд його умов.

Положеннями п. 1 Додатку №10 «Порядок розрахунків» до Договору про постачання електричної енергії встановлено:

Розрахунки за електричну енергію проводяться Споживачем виключно грошовими коштами на поточний рахунок із спеціальним режимом використання Постачальника.

Споживач протягом розрахункового періоду здійснює планові платежі на поточний рахунок із спеціальним режимом використання у таких співвідношеннях:

- до 05 числа поточного місяця 60% заявленого обсягу споживання активної електричної енергії поточного розрахункового періоду на поточний рахунок із спеціальним режимом використання.
- до 15 числа поточного місяця 40% заявленого обсягу споживання активної електричної енергії поточного розрахункового періоду на поточний рахунок із спеціальним режимом використання.
- до 20 числа поточного місяця споживач здійснює плановий платіж за перетікання реактивної електроенергії, який дорівнює вартості фактичного перетікання реактивної електроенергії попереднього розрахункового періоду на розрахунковий рахунок, вказаний у рахунку.

Якщо фактичне споживання електричної енергії (перетікання реактивної електроенергії) виявиться меншим ніж очікуване, надлишкові кошти зараховуються як оплата наступних платежів.

Таким чином, Постачальник здійснював продаж електричної енергії на умовах передоплати.

Споживач належним чином виконував умови Договору про постачання електричної енергії та вчасно здійснював передоплату спожитої електричної енергії про що свідчать виписки з особового рахунку.

Згідно до положень п. 7 Договору про постачання електричної енергії, перевірка стану розрахунків за цим Договором проводиться щомісяця та оформлюється двостороннім «Актом звірки» між Споживачем та Постачальником.

За умовами п. 8 Договору про постачання електричної енергії Сторони домовились, що у разі звернення споживача (розірвання договору, припинення його дії, тощо) щодо повернення йому переплати, що виникла за цим Договором, постачальник зобов'язаний повернути кошти протягом шести місяців.

Згідно до п. 2 Постанови №1334 від 02.11.2018 року Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі - НКРЕКП) було анульовано ліцензію АТ «Миколаївобленерго» на право провадження господарської діяльності з передачі електричної енергії місцевими (локальними) електричними мережами, видану відповідно до постанови Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України від 21 серпня 1996 року № 43, та ліцензію на право провадження господарської діяльності з постачання електричної енергії за регульованим тарифом, видану

відповідно до постанови Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України від 09 жовтня 1996 року № 148, на підставі пункту 13 розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про ринок електричної енергії».

Отже, Договір про постачання електричної енергії №44/6109 від 15.08.2007 року припинив свою дію у зв'язку із змінами в законодавстві. Грошові кошти сплачені Споживачем у якості передоплати Постачальником повернуті не були.

01.12.2018 року між представником АТ «Миколаївобленерго» та Товариством з обмеженою відповідальністю фірма «Дельта Буг» було укладено Акт звіряння розрахунків за Договором №44/6109 від 15.08.2007 року згідно до якого борг АТ «Миколаївобленерго» перед Товариством з обмеженою відповідальністю фірма «Дельта Буг» склав 171 646,77 грн.

30.01.2020 року ліквідатор ТОВ фірма «Дельта Буг» арбітражний керуючий Верещагін М.В. звернувся до АТ «Миколаївобленерго» з Досудовою претензією-вимогою вих. №12/02-л про сплату заборгованості за Договором про постачання електричної енергії №44/6109 від 15.08.2007 року.

04.02.2020 року між АТ «Миколаївобленерго» та Товариством з обмеженою відповідальністю фірма «Дельта Буг» було укладено Акт звіряння розрахунків за Договором №44/6109 від 15.08.2007 року згідно до якого борг АТ «Миколаївобленерго» перед Товариством з обмеженою відповідальністю фірма «Дельта Буг» склав 163 593,26 грн.

Листом вих. №01/22-1261 від 14.02.2020 року АТ «Миколаївобленерго» повідомило ліквідатору ТОВ фірма «Дельта Буг» арбітражному керуючому про те, що станом на 01.01.2019 року кредиторська заборгованість АТ «Миколаївобленерго» перед ТОВ фірма «Дельта Буг» становить - 163 593,26 грн.

Також у згаданому листі було зазначено, що 22.05.2018 року ТОВ фірма «Дельта Буг» був підписаний без зауважень додаток №10 до Договору про постачання електричної енергії від 15.08.2007 року №44/6109. Відповідно до умов п. 8 Додатку №10 до вищевказаного договору сторони домовились, що у разі звернення споживача (розірвання договору, припинення його дії, тощо) щодо повернення йому переплати, що виникла за цим договором, постачальник зобов'язаний повернути кошти протягом шести місяців.

АТ «Миколаївобленерго» було зазначено, що кошти будуть повернуті протягом шести місяців з дня звернення ТОВ фірма «Дельта Буг» до їхньої організації (04.02.2020 року) на розрахунковий рахунок суб'єкта господарювання відкритий в установі банку.

Зазначений шестимісячний строк сплив 04.08.2020 року, однак АТ «Миколаївобленерго» не виконало умов Договору та не перерахувало на розрахунковий рахунок ТОВ фірма «Дельта Буг» суму боргу у розмірі 163 593,26 грн.

05.08.2020 року ліквідатор ТОВ фірма «Дельта Буг» арбітражний керуючий Верещагін М.В. звернувся до АТ «Миколаївобленерго» з вимогою про повернення передплати за Договором постачання електричної енергії від 15.08.2007 року №44/6109.

Листом вих. №01/26-6438 від 20.08.2020 року АТ «Миколаївобленерго» повідомило ліквідатору ТОВ фірма «Дельта Буг» арбітражному керуючому про те, що станом на теперішній час АТ «Миколаївобленерго» не має фінансової можливості сплатити наявну перед ТОВ фірма «Дельта Буг» заборгованість, але при поліпшенні фінансового стану, заборгованість буде сплачена у найкоротший строк у повному обсязі.

Судом встановлено, що на підставі листа Позивача від 07.03.2019 №5, з передплати Позивача за активну електроенергію Відповідачем погашена заборгованість Позивача за реактивну електричну енергію за травень 2019 року на суму 2 259,73 грн, за нараховану пеню у сумі 63,66 грн, інфляційні втрати – 15,90 грн, 3% річних у сумі 5,46 грн. Всього на загальну суму 2 344,75 грн.

Таким чином, станом на момент подання позову заборгованість Відповідача перед Позивачем становить 161 248,51 грн.

Згідно з ч. 1 ст. 13, ч. 1, 2 ст. 14 ЦК України цивільні права особа здійснює у межах, наданих їй договором або актами цивільного законодавства. Цивільні обов'язки виконуються у межах, встановлених договором або актом цивільного законодавства. Особа

не може бути примушена до дій, вчинення яких не є обов'язковим для неї.

Статтями 15, 16 ЦК України визначено, що кожна особа має право на захист свого цивільного права у разі його порушення, невизнання або оспорювання. Кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу. Способами захисту цивільних прав та інтересів, зокрема, є примусове виконання обов'язку в натурі.

Згідно ст. 1212 ЦК України, особа, яка набула майно або зберегла його у себе за рахунок іншої особи (потерпілого) без достатньої правової підстави (безпідставно набуте майно), зобов'язана повернути потерпілому це майно. Особа зобов'язана повернути майно і тоді, коли підстава, на якій воно було набуте, згодом відпала.

Положення цієї глави застосовуються незалежно від того, чи безпідставне набуття або збереження майна було результатом поведінки набувача майна, потерпілого, інших осіб чи наслідком події.

Положення цієї глави застосовуються також до вимог про:

3) повернення виконаного однією із сторін у зобов'язанні.

За змістом ч. 2 ст. 530 Цивільного кодексу України якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку не встановлений або визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання у будь-який час. Боржник повинен виконати такий обов'язок у семиденний строк від дня пред'явлення вимоги, якщо обов'язок негайного виконання не впливає із договору або актів цивільного законодавства.

За змістом статей 524, 533-535, 625 зазначеного Кодексу грошовим є зобов'язання, виражене у грошових одиницях (національній валюті України чи у грошовому еквіваленті зобов'язання, вираженого в іноземній валюті), що передбачає обов'язок боржника сплатити гроші на користь кредитора, який має право вимагати від боржника виконання цього обов'язку. Тобто, грошовим є будь-яке зобов'язання, в якому праву кредитора вимагати від боржника виконання певних дій кореспондує обов'язок боржника сплатити гроші на користь кредитора. Грошове зобов'язання може виникати між сторонами не тільки із договірних відносин, а й з інших підстав, передбачених цивільним законодавством.

Аналогічна позиція викладена в Постанові Верховного суду Касаційного господарського суду від 02.04.2020 року по справі №908/1993/19.

Відповідно до ч. 1-4 ст. 13 ГПК України судочинство у господарських судах здійснюється на засадах змагальності сторін. Учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом. Кожна сторона несе ризик настання наслідків, пов'язаних з вчиненням чи невчиненням нею процесуальних дій.

Статтею 73 ГПК України встановлено, що доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно з ст. 74 ГПК України обов'язок доказування і подання доказів віднесено на сторони. Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень.

Відповідно до ч. 1 ст. 86 ГПК України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Враховуючи викладене, суд дійшов висновку, що заявлені позивачем вимоги в частині стягнення попередньої оплати підлягають задоволенню частково у розмірі 161 248,51 грн.

Згідно з ч. 1 ст. 74 ГПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. Відповідно до ч. 1 ст. 73 ГПК України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших

обставин, які мають значення для вирішення справи.

Відповідно до ст. 86 Господарського процесуального кодексу України суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Таким чином, зважаючи на встановлені обставини справи та вимоги правових норм викладених вище, суд дійшов висновку, що позовні вимоги підлягають задоволенню.

За змістом статті 2 Господарського процесуального кодексу України завданням господарського судочинства є справедливе, неупереджене та своєчасне вирішення судом спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, та розгляд інших справ, віднесених до юрисдикції господарського суду, з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, держави.

Крім того, статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод передбачено, що кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.

На думку суду, визнання спірного договору недійсним є належним та ефективним способом захисту прав позивача, порушених внаслідок укладення спірного правочину, що в свою чергу повністю відповідає завданням господарського судочинства та міжнародно-правовим зобов'язанням держави Україна щодо охорони права власності приватних суб'єктів, що перебувають під її юрисдикцією.

У відповідності до пункту 4 частини 2 статті 129 Конституції України основними засадами судочинства є змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведеності перед судом їх переконливості.

Згідно із ч. 2-3 ст. 13 ГПК України учасники справи мають рівні права щодо здійснення всіх процесуальних прав та обов'язків, передбачених цим Кодексом. Кожна сторона повинна довести обставини, які мають значення для справи і на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених законом.

Поняття і види доказів викладені у статті 73 ГПК України, згідно якої доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: письмовими, речовими і електронними доказами; висновками експертів; показаннями свідків.

Кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень. У разі посилання учасника справи на невчинення іншим учасником справи певних дій або відсутність певної події, суд може зобов'язати такого іншого учасника справи надати відповідні докази вчинення цих дій або наявності певної події. У разі ненадання таких доказів суд може визнати обставину невчинення відповідних дій або відсутності події встановленою. Докази подаються сторонами та іншими учасниками справи. Суд не може збирати докази, що стосуються предмета спору, з власної ініціативи, крім витребування доказів судом у випадку, коли він має сумніви у добросовісному здійсненні учасниками справи їхніх процесуальних прав або виконанні обов'язків щодо доказів (ст. 74 ГПК України).

Згідно з ст. 76 ГПК України належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, які входять в предмет доказування. Суд не бере до розгляду докази, які не стосуються предмета доказування. Предметом доказування є обставини, які підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Частиною 1 статті 77 ГПК України передбачено, що обставини, які відповідно до законодавства повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися іншими засобами доказування.

У відповідності до ст. 78 ГПК України, достовірними є докази, на підставі яких можна

встановити дійсні обставини справи.

Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування (ст. 79 ГПК України).

Відповідно до ст. 86 ГПК України, суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам в цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 129 ГПК України витрати зі сплати судового збору покладаються на обидві сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог.

Керуючись ст. ст. 7, 9 Кодексу України з процедур банкрутств, ст. ст. 46, 74, 80, 129, 238, 240, 241 Господарського процесуального кодексу України, господарський суд

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити частково.

Стягнути з Акціонерного товариства "Миколаївобленерго" (вул. Громадянська, 40, м. Миколаїв, 54017, ЄДРПОУ 23399393) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю фірма "Дельта Буг" (вул. Електрозаводська, 3, офіс 616, м. Запоріжжя, 69096, код ЄДРПОУ 19286039) попередню оплату у розмірі 161 248 (сто шістдесят одна тисяча двісті сорок вісім) грн 51 коп. та судовий збір у розмірі 2 418 (дві тисячі чотириста вісімнадцять) грн. 73 коп.

Видати наказ.

Повний текст судового рішення складено "22" грудня 2020р.

Суддя

О.О. Юлдашев

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду. Відповідно до ст. 256 ГПК України апеляційна скарга на рішення суду подається протягом двадцяти днів з дня його проголошення, якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду, або у разі розгляду справи (вирішення питання) без повідомлення (виклику) учасників справи, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Закон України - 270М

